τῇ νεοπαγεῖ καὶ θεοτεύκτῳ· ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος· στῦλος καὶ
ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας· περὶ ἧς καὶ ἄλλοτι θεῖον λόγιον ὧδέ πως εὐαγγε-
λίζεται· δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ· ὅθεν ἡμῖν τοῦ πανα-
γάθου συγκροτήσαντος ἡμᾶς θεοῦ διὰ τῆς τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ χάριτος·
τῶν ἀνακεκλημένων ἕκαστος ὑμνείτω μονονουχὶ καὶ λέγων· εὐφράνθην
ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα· καὶ κύριε ἠγάπησα εὐ-
πρέπειαν οἴκου σου· καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· καὶ μὴ μόνον γε τοῦ
καθ' εἷς, ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες ἀθρόως ἐν ἑνὶ πνεύματι καὶ μιᾷ ψυχῇ, γεραίροντες
ἀνευφημοῦμεν· μέγας κύριος ἐπιλέγοντες καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ
θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ· καὶ γὰρ οὕτω μέγας ὡς ἀληθῶς καὶ μέγας ὁ
οἶκος αὐτοῦ· ὑψηλὸς καὶ ἐπὶ μήκης καὶ ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων· μέγας ὁ κύριος ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος· μέγας ὁ ποιῶν μεγάλα
καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· μέγας ὁ
ἀλλοιῶν καιροὺς καὶ χρόνους· μεθιστῶν βασιλεῖς καὶ καθιστῶν· ἐγείρων
ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς ἀπὸ γῆς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν
καὶ ὀφρύας ὑπερηφάνων συνέτριψεν· οὐ πιστοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἀπίστοις· τοῖς πάλαι δι' αἰνιγμάτων τὴν μνήμην πιστωσάμενος· ὁ θαυματουργὸς
ὁ μεγαλ[illegible]· ὁ τῶν ὅλων δεσπότης· ὁ τοῦ σύμπαντος κόσμου δημιουργὸς·
ὁ παντοκράτωρ· ὁ παναγάθος· ὁ εἷς καὶ μόνος θεός· ᾧ τὸ καινὸν ᾆσμα μελ-
πωμεν προσυπακούοντες· τῷ ποιοῦντι θαυμάσια μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς
κραταιοὺς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν
ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·

Καὶ τὸν μὲν τῶν ὅλων πατέρα, τούτοις ἀνευφημοῦντες· μὴ ποτε διαλιπόν-
τες τῶν ἀγαθῶν ἡμῶν δεύτερον αἴτιον· τὸν τῆς θεογνωσίας εἰσηγητήν·
τὸν τῆς ἀληθοῦς θεοσεβείας διδάσκαλον, τὸν τῆς ἀσεβείας ὀλετῆρα· τὸν τυρα-
ννοκτόνον· τὸν τοῦ βίου διορθωτήν· τὸν ἡμῶν τῶν ἀπεγνωσμένων σωτῆρα
[illegible]· ἀναγαγόμενοι φέρομεν τῇ προαιρέσει· ὅτι δὴ μόνος οἷα παναγάθου πατρὸς
μονώτατος ὑπάρχων παναγάθος παῖς, γνώμῃ τῇ περὶ ἡμᾶς φιλανθρώπῳ
τῶν ἐν φθορᾷ κάτω που κειμένων ἡμῶν, εὖ μάλα προθύμως ὑποδὺς τὸ φῶς
οἷα τις ἰατρῶν ἄριστος τῆς τῶν καμνόντων ἐπικουρίας· ὁ μὲν δεινὰ θε-
ώμενος ἀηδέσιν· ἐπ' ἀλλοτρίαισί τε ξυμφοραῖς ἰδίας καρποῦται λύπας·
οὐ μόνος οὖν τὰς αὐτὸ μόνον· ἀλλ' ἕλκεσι δεινοῖς καὶ [illegible] πεσόντος ἤδη τραύματι

ὁ παρορμίζει: